

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

Kom, Geest, vernieuw uw schepping

Gezamenlijke Pinksterviering Leuven / Mechelen / Vilvoorde, zondag 31 mei 2020

Deze viering staat ook online op <https://youtu.be/NCeIZNOBgPI>

Meditaties:

Ds. Stefan Gradl, Mechelen Zuid / Ds. Ernst Veen, Leuven / Heleen Ransijn, proponent, Vilvoorde

Gebeden:

Ds. Jelle Brouwer, Mechelen Noord

Welkom en bemoediging

Welkom, vrienden, in onze online-viering, op de vijftigste dag na Pasen, het Pinksterfeest. Vandaag mogen we ons laten opwekken uit onze verlamming, ons laten inspireren tot eensgezind en enthousiast spreken over Gods grote daden, nu zijn Geest zich verspreidt over alle landen, nu zijn vuur overal mensen aansteekt en zijn adem alles in beweging zet, zijn nieuwe toekomst tegemoet.

Onze Hulp is in de Naam van de Heer,
Die hemel en aarde gemaakt heeft;
Die trouw blijft tot in eeuwigheid
En niet loslaat wat Zijn hand aan ons begon.

Genade zij u en vrede
van God onze Vader
en van Jezus Christus, onze Heer.
Amen.

Kyriegebed

Heer onze God,
We wenden ons tot U om hulp.
Vergeet niet het maaksel van uw handen.
Zend ons uw Geest en geef ons uitzicht.

Kom in ons midden,
Geest van opstandigheid,
die ons de moed schenkt
om in te gaan
tegen alles wat kleineert,
tegen alles wat het uitzicht ontnemt,
tegen alles wat misbruikt en schendt,
tegen alles wat onvrede brengt.

Kom in ons midden,
Geest van opstandigheid,
die ons de kracht geeft
om mee te werken
aan alles wat gerechtigheid bouwt,
aan alles wat tranen droogt,

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

aan alles wat leven bevordert,
aan alles wat strijdt tegen de dood.
Kom in ons midden,
Geest van opstandigheid,
die ons leert geloven
in alles waar liefde woont,
in alles wat kloven overbrugt,
in alles wat verzoening brengt,
in alles wat Christus
de mensen heeft geboden.

Alfred C. Bronswijk

Daarom bidden we U als we roepen:
Heer, ontferm U over deze wereld,
Heer, ontferm U over ons.
Amen.

Glorialied: Kom laat ons deze dag (NLB 672)

Kom laat ons deze dag
met heilig vuur bezingen
en met vernieuwde vreugd,
want God deed grote dingen.
Eens gaf de Heil'ge Geest
aan velen heldenmoed.
Bidt dat Hij ons vandaag
verlicht met Pinkstergloed.

Wie 's Heren Geest bezielt,
wie 's Heren woord doet zingen,
wie met ons vieren wil
het feest der eerstelingen,
die stemme met ons in
en prijze Gods verbond
dat Hij vandaag vernieuwt
en elke morgenstond.

Schriftlezing: Genesis 2:7

Toen maakte God, de HEER, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.

Schriftlezing: Johannes 20: 19-22

Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; ze hadden de deuren afgesloten, omdat ze bang waren voor de Joden. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Ik wens jullie vrede!' Na deze woorden toonde hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. Nog eens zei Jezus: 'Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.' Na deze woorden blies hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest.'

Meditatie door ds. Ernst Veen, Leuven

Lieve mensen,
In onze hoogtechnologische wereld van het hedendaagse modernisme klinkt niet zelden de gedachte dat ook de mens niet meer is dan een louter "technisch" product. Dat wij zijn opgebouwd uit materie en niet méér zijn dan een verzameling ingenieus gerangschikte atomen. Kortom: dat wij niet meer zijn dan "stof". De moderne wetenschap veredelt dat nog een beetje door over "sterrenstof" te spreken. Maar daar houdt het dan wel op: 'wij zijn niet meer dan sterrenstof.'

Nu tot op zekere hoogte valt dat niet te ontkennen. En ook in de Bijbel wordt dat niet ontken. Zo schrijft de Prediker (Pred.3:20) bijvoorbeeld de beroemde woorden:

*Alles is uit stof ontstaan
En alles keert terug tot stof.*

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

En ja, vandaag, in deze coronatijd, wordt dat gevoel van ‘stof’ te zijn, lees: van geen betekenis te zijn, nog eens in hoge mate versterkt. We worden niet alleen op een intensere wijze dan anders op het feit gedrukt dat ons leven broos en eindig is, maar daar komt voor velen nog eens bij dat ze eenzaam sterven in de anonimiteit, zonder familie, geliefden of vrienden aan hun sterfbed, om vervolgens ook nog eens gereduceerd te worden tot een anoniem cijfer in de coronastatistieken. Het is duidelijk dat dit alles het gevoel van zinloosheid en van slechts een onbetekenend stofje in de kosmos te zijn, aanmerkelijk doet toenemen.

Tegen die achtergrond gezien vertelt het kortste Pinksterverhaal uit de Bijbel, te weten het evangeliegedeelte dat we zojuist lazen, een heel ander verhaal. Hoe zit dat?

Welnu, om te beginnen is één van de bijzonderheden aan dat verhaal dat de evangelist daarin Pasen en Pinksteren op één dag laat vallen. Het verhaal speelt zich immers af op de avond van de Opstandingsdag. Dat is niet zonder betekenis zoals we nog zullen zien. Enfin, Jezus verschijnt daar aan zijn discipelen en toont hen zijn handen en zijn zijde. En vervolgens wenst hij hen vrede en zendt hen uit in de wereld en dan staat er dat opvallende zinnetje:

“Na deze woorden blies hij over hen heen en zei: ‘Ontvang de heilige Geest...’”

Welnu, wie moet bij die blazende Jezus niet denken aan dat andere verhaal? Dat verhaal van Zijn blazende vader, de blazende God.

Dat verhaal uit Genesis waarbij God Zijn adem in de mens blaast:

Toen maakte God, de HEER, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. (Gen.2:7).

Dus zo, door het blazen van God, werd het stoffelijke wezen de mens, tot bezielde stof, aldus de bijbelschrijver. Daarmee wordt nu niet de kwestie van schepping of evolutie op tafel gelegd. De bijbel is immers geen natuurkunde- of biologieboek. Maar daarmee wordt wel het geloof uitgedrukt dat wij weliswaar uit stof gevormd zijn, maar tegelijkertijd meer zijn dan stof, meer dan de materie waarvan wij zijn gemaakt. Naar bijbels besef is de mens geen louter fysische, chemische verzameling organisch en atomair materiaal, maar bezielde door God, van aanvang af met God verbonden.

Dit alles wordt nog eens extra onderstreept doordat Johannes, zoals gezegd, in deze vertelling Pasen en Pinksteren op één dag laat vallen.

De boodschap van Pasen is immers dat God ons niet voor de dood maar voor het leven bestemd heeft. En dat wij zelfs over de dood heen toch altijd met God verbonden blijven. Hetzelfde zien we ook in die Pinkstersymboliek van het blazen. Ook in het blazen van God ontvangt de mens zijn leven voorgoed uit Gods hand wordt zo van aanvang af voor altijd met Gods Geest verbonden.

Om zo te zeggen: het is ‘paaslucht’ die Jezus met Pinksteren over zijn discipelen uitblaast. De levensadem van een leven dat ten diepste ontheven is aan het stoffelijke en aan de dood. Paas-adem waarmee verkondigd wordt, beter: waarmee ons ingeblazen wordt, niet dat wij slechts stof zijn en tot stof zullen wederkeren, maar dat wij door God gewild en bedoeld zijn en uit de macht van dood en duisternis bevrijd zijn, op weg naar het Beloofde Paasland van het volle en ware leven.

Amen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

Lied: De Geest des Heren heeft een nieuw begin gemaakt (NLB 686)

De Geest des Heren heeft een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft zijn adem uitgezaaid.
De Geest van God bezielt die koud zijn en versteend,
herbouwt wat is vernield, maakt één wat is verdeeld.

Wij zijn in Hem gedoopt, Hij zalft ons met zijn vuur,
Hij is een bron van hoop in alle dorst en duur.
Wie weet vanwaar Hij komt, wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond en schenkt ons aan elkaar.

De Geest die ons bewoont, verzucht en smeekt naar God,
dat Hij ons in de Zoon doet opstaan uit de dood.
Opdat ons leven nooit in weer en wind bezwijkt.
Kom, Schepper Geest, voltooi wat Gij begonnen zijt.

Schriftlezing uit Handelingen 2

Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde. Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen en ze raakten geheel in verwarring omdat ieder de apostelen en de andere leerlingen in zijn eigen taal hoorde spreken. Ze waren buiten zichzelf van verbazing en zeiden: 'Het zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken? Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen? Parten, Meden en Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, mensen uit Pontus en Asia, Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië, en ook Joden uit Rome die zich hier gevestigd hebben, Joden en proselieten, mensen uit Kreta en Arabië – wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.' Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar: 'Wat heeft dit toch te betekenen?' Maar sommigen zeiden spottend: 'Ze zullen wel dronken zijn.'

Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe: 'U, Joden en inwoners van Jeruzalem, luister naar mijn woorden en neem ze ter harte. Deze mensen zijn niet dronken, zoals u denkt; het is immers pas het derde uur na zonsopgang.

Israëlieten, luister naar wat ik u zeg: Jezus uit Nazaret is door God tot u gezonden, hetgeen gebleken is uit de grote daden en de wonderen en tekenen die God, zoals u bekend is, door zijn toedoen onder u heeft verricht. Deze Jezus, die overeenkomstig Gods bedoeling en voorkennis is uitgeleverd, hebt u door heidenen laten kruisigen en doden. God heeft hem echter tot leven gewekt en de last van de dood van hem afgenomen, want de dood kon zijn macht over hem niet behouden.

Jezus is door God tot leven gewekt, daarvan getuigen wij allen. Hij is door God verheven, zit aan zijn rechterhand, en heeft van de Vader de heilige Geest, die ons beloofd is, ontvangen. Die Geest heeft hij op ons doen neerdalen, en dat is wat u ziet en hoort.'

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend. Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed. De vele tekenen en wonderen die de apostelen verrichtten, vervulden iedereen met ontzag. Allen die het geloof hadden aanvaard, bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk. Ze verkochten al hun bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden. Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde. Ze loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk. De Heer breidde hun aantal dagelijks uit met mensen die gered wilden worden.

Meditatie door Heleen Ransijn, proponent, Vilvoorde

Lieve mensen van God,

Een paar jaar geleden sprak ik net vóór Pasen met een lieve vriendin over dat feest van de opstanding uit de doden, het hoofdfest van onze christelijke traditie. Mijn vriendin is zelf van onkerkelijke komaf en is pas op latere leeftijd gelovig geworden - op haar geheel eigen, hevig zoekende maar absoluut integere wijze. Zij kon niet zoveel met Pasen, bekende ze. Voor haar was niet Pasen, maar Pinksteren het hoofdfest van ons christelijk geloof. Pinksteren, het feest waarop mensen in beweging komen door Gods Geest. Dáár kon ze wat mee. Voor haar was niet het grote 'en tóch' van Pasen het belangrijkste, maar het grote 'en nú wij!' van Pinksteren.

Dit jaar heb ik haar woorden weer met me meegenomen in de aanloop naar de vreemde Pinksteren van dit jaar, het Pinksteren dat we nog steeds vanuit ons eigen kot moeten vieren. Het is waar: Pasen is het grote mysterie, waar we alleen stamelend en in beelden over kunnen spreken. Eerlijk gezegd begrijp ik zelf, met al mijn theologische bagage, helemaal niets van die opstanding uit de doden van Jezus op Paasmorgen. Het enige dat ik wél weet en bevatten kan, is dat die hele Messiaanse beweging van navolgers van Christus in gang is gezet door datzelfde onbegrijpelijke Pasen. Pasen is het feest van "en tóch!" - tegen de dood in, tegen de verbijstering in over de moord op Jezus Christus op Goede Vrijdag. Pinksteren is het feest van "en nú wij!" - in antwoord op het Godswonder van Pasen. Gods Geest, die sinds het mysterie van Pasen ergens tussen hemel en aarde gezweefd heeft, vindt definitief haar woonplaats op aarde. In mensen. In mensen zoals wij.

Maar wat is dan die Geest van God. Ook dat is een mysterie waar we alleen in beelden over kunnen spreken. De schrijver van het Pinksterverhaal dat we net hoorden, noemt het: "een geluid als van een hevige windvlaag"; en: "een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten". Wind en vuur; dat heeft allebei tegelijk iets heel krachtigs en iets heel ongrijpbaars. Waar Jezus Christus, die Gods Zoon genoemd wordt, nog tastbaar op aarde rondliep als één van ons, laat de Geest van God zich kennelijk niet zomaar vangen. In de oorspronkelijke talen van de Bijbel betekent het woord voor Geest eigenlijk 'wind' of 'adem'. De adem van God die nog steeds door de wereld gaat en als vuur mensen aanraakt en aansteekt.

Het Pinksterverhaal gaat over de komst van de Geest; maar direct in het verlengde daarvan legt de schrijver van het verhaal het begin van de gemeenschap van navolgers van Jezus Christus. Het is die ongrijpbare Geest van God die de grondslag vormt voor de tastbare gemeenschap die wij 'Kerk' noemen. De Geest, die adem van God, die soms het onmogelijke mogelijk maakt in mensen; die is ook aan ons geschonken, navolgers van Jezus in de 21e eeuw. Als kerkgemeenschap zijn we geroepen om in die Geest te leven. Dezelfde Geest die iets heel nieuws begon op die ochtend van Pinksteren, bijna 2000 jaar geleden. Waar de Geest van God mensen aansteekt, daar begint nieuw leven.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

Nieuw leven dat zich niet houdt aan wat wij als mensen allemaal met elkaar verzonnen hebben. Dat zich niet houdt aan wat ons in de loop van de tijd vaak zo dierbaar is geworden dat we er niets aan willen veranderen. Zo is het niet met de Geest. De Geest waait waar Zij wil, zo luidt een heel oude wijsheid.

Op die eerste Pinkstermorgen gebeurt nog iets opmerkelijks: de leerlingen die door de Geest aangestoken worden, beginnen plotseling in vreemde talen te spreken. Mensen uit ieder volk op aarde hoorden de leerlingen van Christus in hun eigen taal spreken over Gods grote daden. De gemeenschap van volgelingen van Jezus geeft hiermee al aan: wat Christus ons te zeggen heeft is van levensbelang voor ieder mens van welke taal of welk volk ook. Dat betekent ook: welke taal we ook spreken, waar onze wieg ook stond, of die van onze ouders of grootouders: wij zijn zusters en broeders. De Geest van God roept ons om die zuster- en broederschap in alle talen tot dagelijkse, levende werkelijkheid te maken.

Lieve mensen van God, na het grote ‘en tóch’ van Pasen komt het grote ‘en nú wij!’ van Pinksteren. Als gemeenschap van navolgers van Christus leven wij uit de Geest, die op die Pinksterochtend de leerlingen van Christus vervulde. Die ongrijpbare Geest, die ons inspireert tot nieuw leven, leven in navolging van Christus. Leven in en uit vertrouwen, hoop en liefde. Als zusters en broeders vanuit ieder volk op aarde. Moge het zo zijn.

Lied: Geest van hierboven (NLB 675, alternatieve tekst)

*Geest van hierboven, leer ons geloven
hopen liefhebben door uw kracht
hemelse vrede, deel u nu mede
aan een wereld die u verwacht.....*

Ik wil het water naar de zee zijn
de zoden aan de dijk
het gevecht tegen de bierkaai
alles wat onhaalbaar lijkt

Ik wil de rots zijn in de branding
met de verbeelding aan de macht
wil de stilte die vanzelf spreekt zijn
en het daglicht in de nacht

Ik wil een land zijn zonder grenzen
waar de ruimte nog bestaat
Ik wil traag zijn als de waarheid
die de leugen achterhaalt

Ik wil de moed zijn van de wanhoop
het stilstaan van de tijd
Ik wil een sprong zijn in het duister
en de laatste strohalm zijn

Ik wil de taal zijn van een dichter
die zichzelf geen dichter noemt
het zout zijn van de aarde
en de kus die ons verzoent

Ik wil een land zijn zonder woorden
gedragen door de wind
Ik wil de wereld weer leren zien
door de ogen van een kind

En met de schoonheid van de onmacht
lopen langs een eindeloze weg
met open ogen dromen
weerloos en toch sterk

Meditatie door ds. Stefan Grادل, Mechelen Zuid

Gemeente van Jezus Christus,

Wat is uw/wat is jouw favoriete pinksterlied? Welk pinksterlied spreekt je het meest aan? ... Als je mij vraagt wat mijn favoriete pinksterlied is, moet ik eerst nadenken. Mijn favoriete kerstlied: dat weet ik meteen. Mijn favoriete paaslied: ook geen probleem. Maar mijn favoriete pinksterlied...? Daar moet ik over nadenken.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

Natuurlijk weet ik niet wat jullie nu antwoorden, maar mijn favoriete Pinksterlied is... ehm... is... ehm... is... nou... anders. Niet uit het liedboek, maar toch héél bekend. En op het eerste gezicht heeft dat lied helemaal niets met Pinksteren te maken. Want het is... een voetballied. Meer nog: hét voetballied. *You'll never walk alone*.

When you walk through a storm, hold your head up high / And don't be afraid of the dark / At the end of the storm, there's a golden sky / And the sweet, silver song of a lark (...) Walk on, walk on
With hope in your hearts / And you'll never walk alone.

In 1962 vond het wereldkampioenschap voetbal in Chili plaats. En de toeschouwers voor de tv-toestellen in Europa beleefden iets raars: de Zuid-Amerikaanse supporters in de stadions in Chili zongen. Ze zongen heel veel, heel vaak, heel hard. Dat was ongebruikelijk in Europese stadions. De supporters dáár applaudisseerden, ze schreeuwden, ze fluitten, maar ze zongen niet. Maar nu, via de tv, kwam het gezang ook naar de Europese stadions. De Europese supporters namen die gewoonte over en begonnen te zingen.

Ook in Liverpool, in het stadion aan de Anfield Road. Vóór iedere wedstrijd klonk uit de luidsprekers altijd het nummer één van de Britse hitlijst van de betreffende week. Want de nummer-één-hit, die ken je, daar kun je meezingen. En de supporters zongen mee. Dat ging zo door tot 1963. Toen stond *You'll never walk alone* aan de top van de Britse hitlijst. En dat lied viel bij de supporters van Liverpool zo zeer in de smaak dat ze het bleven zingen. Iedere keer, bij iedere wedstrijd. En van Liverpool namen de voetbal-supporters elders het lied over.

You'll never walk alone past bij het voetballen. Want het drukt gemeenschap uit, saamhorigheid. De gemeenschap van een team, de saamhorigheid van een club. Maar het raakt ook diepere lagen van ons bestaan: de behoefte aan hoop en troost. Dat je weet dat je niet alleen bent, ook en juist niet in de donkere, moeilijke tijden van je leven.

Je kunt ook lijnen trekken van *You'll never walk alone* naar bijbelse teksten. Psalm 23 bij voorbeeld:

Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want u bent bij mij, uw stok en uw staf,
zij geven mij moed.

Oké, het gaat in psalm 23 niet om voetballen, maar om herders en schapen, maar eigenlijk lijken de twee wel op elkaar.

Aan *You'll never walk alone* zijn vele verhalen verbonden. Één wil ik vertellen. En natuurlijk - ik ben Duitser - komt het uit Duitsland. Uit de Bundesliga. Het is het seizoen 2001. De laatste dag van de competitie. Twee clubs hebben de kans om kampioen te worden: Bayern München (zoals altijd) en Schalke 04 uit Gelsenkirchen, traditioneel de club van de mijnwerkers en staalarbeiders. Schalke speelt thuis, Bayern München speelt in Hamburg. 90 minuten blijft het spannend. Schalke heeft de leiding, Bayern in Hamburg: gelijkspel. Als dat zo blijft, wordt Schalke kampioen. Eindelijk. Eindfluit in Schalke. Schalke wint. Nu even wachten op de uitslag van Hamburg. Eindfluit in Hamburg. Gelijkspel. Schalke is kampioen, voor het eerst sinds 43 jaar. De supporters jubelen en juichen. En dan: verkeerde informatie, de match in Hamburg gaat nog door. Het is al de naspeeltijd. En, in de laatste seconde: doelpunt voor München. Bayern is kampioen, Schalke tweede.

Er valt een stilte. ... De spelers kunnen het niet geloven. Ze liggen op het veld, ze huilen. De teleurstelling heeft geen einde. En nog steeds - stilte. Hoe reageren de supporters op de tribunes? Verwijten aan de spelers dat zij het niet hebben gehaald? Woede? Neen. De supporters beginnen te zingen. Zachtjes eerst, maar steeds harder: *You'll never walk alone*.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

Ook nu, juist nu, horen we bij elkaar. Je bent niet alleen.

Over Pinksteren kun je heel veel zeggen. Over de Geest van de Waarheid, de vruchten van de Geest, de Geest als deel van de Drieëenheid, Pinksteren als geboorte van de kerk. Maar dat zijn details. De essentie is: *You'll never walk alone*. God is mét ons door zijn Geest. Hij is door zijn Geest aanwezig in onze wereld en in ons leven, ook en vooral in donkere en moeilijke tijden. Dat is de essentie van Pinksteren: *You'll never, never, never walk alone*. Amen.

Lied: You'll never walk alone

When you walk through a storm
Hold your head up high
And don't be afraid of the dark
At the end of a storm
There's a golden sky
And the sweet silver song of a lark
Walk on through the wind
Walk on through the rain
Though your dreams be tossed and blown

Walk on, walk on
With hope in your heart
And you'll never walk alone
You'll never walk alone
Walk on, walk on
With hope in your heart
And you'll never walk alone
You'll never walk alone

Voorbeden

Heer, onze God,
We danken U dat U niet vanaf een afstandje
bent blijven observeren
hoe wij het ervan zouden afbrengen met uw Schepping,
maar dat U naast ons bent komen staan als Jezus, onze broeder,
en dat U deel bent geworden van ons leven als Geest
die bezielt en levend maakt.
Laat uw Geest de wereld schoonwaaien
en de mist verdrijven van angst en uitzichtloosheid.

Kom, Heilige Geest
en geef uw levensadem aan deze wereld.
Ontsteek uw licht in onze duisternis
en roep ons bijeen
om in liefde uw kerk te zijn.
Maak ons geestdriftig en vindingrijk
in dienst van het evangelie.
Troost de treurende en de moedelozen,
geef ademruimte aan de verkrampten
en rust aan tobbers en rustelozen.

Zuiver wat onzuiver is,
besproei wat dor is en genees wat ziek is.
Maak buigzaam wie star is,
verwarm wie rilt van kou
en breng verdwaalden weer thuis.
Voorkom het kwaad dat wij kunnen doen,
en maak onze inzet dienend en vruchtbaar.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

Schenk ons uw vruchten in overvloed:
liefde, vrede, geduld,
vriendelijkheid, goedheid,
vertrouwen, zachtmoedigheid
en zelfbeheersing.

Geef ons de kracht om het uit te houden
als wij ons bang en machteloos voelen.
Maak ons licht van uw licht,
vuur van uw vuur
en laat ons in alle talen verkondigen
dat u de Geest van liefde bent,
die mensen bevrijdt en echt doet leven.

Pastoralia

Uit:

In de stilte leggen we voor U neer, dat wat een ander niet voor ons kan zeggen...

Zo bidden we U, Heer onze God,
In de naam van uw Zoon, Jezus Christus, onze Heiland,
Die ons met deze woorden tot U heeft leren bidden:

Onze Vader, die in de hemelen zijt,
Uw Naam worde geheiligd;
Uw Koninkrijk kome;
Uw Wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid.
Amen.

Slotlied: Wij leven van de wind (NLB 687, vss 1 en 3)

Wij leven van de wind
Die aanrukt uit den hoge
En heel het huis vervult
Waar knieën zijn gebogen,
Die doordringt in het hart,
In de verborgen hof,
En uitbreekt in een lied
En opstijgt God ten lof.

Wij teren op het woord,
Het brood van God gegeven,
Dat mededeelzaam is
En kracht geeft en nieuw leven.
Dus zegt en zingt het voort,
Geeft uit met gulle hand
Dit manna voor elk hart,
Dit voedsel voor elk land.

Zegen(bede)

*Adem dan op in de Geest van de Heer,
Laat u aanvuren door zijn menslievendheid,
Laat u voortdrijven door de wind van zijn inspiratie:*

Moge de HEER u zegenen en u beschermen,
Moge de HEER het licht van zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn,
Moge de HEER u zijn gelaat toewenden en u vrede geven.

Amen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 31/05

